

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An iuratio sit malum. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

non facit, nisi rea mens sit. Hic euidenter traditur, quod tripliciter peierat homo, vt supra diximus: dū vel sciens falsum iurat, vel putans falsum quod verū est iurat, vel estimans verū quod falsum est iurat. Sed hoc extremum non videtur esse periurium, etiam si periuriū nominetur, eo quod falsum iuratur, non videtur reus esse periurij qui sic iurat: quia nō est mens eius rea, & ideo nec lingua. Imo eius mens rea est, dum iurare præsūmit, quod perspicue verum nō deprehendit, Non ergo omne periuriū mendacium est, nec omnis qui peierat mentitur: sed omnis mentiēdo iurans peierat, & omnis qui falsū iurat siue mentiens siue nō, peierat. Cum vero quis iurat quod verū est existimans esse falsum, quæritur quid sit tibi periuriū? Ipsa enim significatio vocis vera est quia verum nescienter loquitur. Non ergo ipsa significatio vel falsum vel mendacium est, quia vera est: & q̄ verū est, periurium nō videtur esse. Ad hoc dicimus, loqui sic sc. contra mentem, sub attestatiōe iuramenti esse periurium. Mentiri ergo adhibita iuratiōe periurium est. Periurium ergo est vel iurando loqui falsum, cū intentione fallendi, vel iurando loqui falsum sine intētiōe fallendi, vel iurando loqui verum cum intentione fallendi. Hic opponitur. Si omnis qui falsum iurat, peierat: tunc q̄ alicui promittit dare sub certo termino aliquid q̄ tamen nō facit, ex quo iurauit, peierauit, quia falsum iurauit. Non n. ita futurū erat vt iurauit. Ad hoc dici potest, quia non omnis qui iurat quod falsum est, ex quo iurat periurus est, sicut iste de quo agim⁹: sed ex quo propositū mutat vel terminum trāsgreditur, iuratio talis fit periuriū reatu.

An iuratio sit malum.

C
Si a. quæritur. Vtrum iurare sit malum? Dicimus aliquando malum esse, aliquādo non. Sponte enim & sine necessitate iurare, vel falsum iurare,

Vu 5

pecc

Quæstio.

Oppositio.

Determinatio.

*De sermone
Domin in
monte lib. 1.
ad illud
Matth. 5.
Non iurare
omnino.
to. 4. Ad il-
lud. Ecce ego
coram Deo
quia non
mentior.*

*Rom. 1. 6.
Aug. lib. 1. de
ser. Domini
in monte, ad
illud. Sit ap-
tem sermo
vester
Matth. 5.*

*Deut. 6. c.
Matth. 5. f.
Hier. ad il-
lud Mat. 5.
Non iurare
omnino in
tōmentariis
in Tom. 9.
Gen. 42. c.*

peccatum grande est. Ex necessitate a. iurare, scilicet, vel ad asserendam innocētiam, vel ad fœdera pacis confirmanda, vel ad persuadendū auditorib. quod est eis vtile, malum nō est: quia necessarium eis est. Vnde Aug. Iuramentū faciendum est in necessarijs, cū pigri sint homine credere quod eis est vtile. Iuratio non est bona, nō tamē mala cum necessaria, i. non est appetenda sicut bona, nec tamē fugienda tanquam mala, cum est necessaria. Non est n. contra præceptum Dei iuratio. Sed ita intelligitur Dominus prohibuisse à iuramēto, vt quantum in ipso est quisque non iuret. Quod multi faciunt, in ore habentes iurationem tanq̄ magnum atq̄ suauē aliquid. Apost. n. nouit præceptum Domini, & tamen iurauit. Prohibemur n. iurare vel cupiditate, vel delectatione iurandi. Quod ergo Christus ait in Euangelio, Ego dico vobis non iurare omnino: ita intelligitur præcepisse, ne quicumque bonum appetat iuramentum, assiduitate iurandi labatur in periurium. Quod vero addidit, Sit sermo vester, Est est: Non, nō: bonum est & appetendum. Quod a. amplius est, à malo est, i. si iurare cogeris, scias de necessitate venire in firmitatis eorū quibus aliqd suades: quæ infirmitas vtiq̄ malum est: Vnde nos quot die liberari precamur dicentes. Libera nos à malo. Ideoq̄ nō dixit, Quod amplius est, malum est. Tu n. non facis malum, qui bene vteris iuratione, sed à malo est illius qui aliter non credit, i. ab infirmitate quæ aliquādo poena est, aliquando poena & culpa. Ibi ergo Dñs prohibuit malū, suavit bonum, indulgit necessarium.

De iuramento quod per creaturas fit.

Quæritur etiam, Vtrum liceat iurare per creaturā? Quod non videtur, cum in lege scriptum sit, Reddes a. Domino iuramenta tua: Et Christus in Euāgelio præcipiat nō iurare omnino: nec per cœlum, nec per terrā, nec per Hierosolymam, nec per caput